

Ordfører i, at det maa være os om at gjøre at faae det, vil jeg paa mine egne Begne og paa Andres, som jeg veed ere enige med mig deri, erklære, at vi agte at stemme blandt Andet mod Vædringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 5 og i det Hele mod Alt, hvad der kan lægge Hindringer i Veien for Lovforslaget.

Buss: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg for mit Bedkommende agter at gjøre. Jeg afholdt mig ved 2den Behandling fra at stemme, især angaaende de 5 Aar, og derfor finder jeg Anledning til navnlig da nogle af de ærede Medforslagsstillere af flere af de Vædringsforslag, der foreligge, have udtalt sig, som de nu have gjort, at sige, at det undrede mig, at en Del af Forslagsstillerne, som jeg anser for at være mine politiske Meningsfæller, ikke vare blevne mere enige om at indskrænke denne Tidsgrænsse, end de vare blevne, og derfor tænkte jeg mig, at naar de havde hørt Forhandlingerne ved 2den Behandling, vilde det have havt til Følge, at de nu vare komne her mere enige paa dette Punkt, og at vi navnlig kunde være komne en Del ned fra de 5 Aar. Det er nu ikke slet, og derfor siger jeg, ligesom det er blevet udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (P. Holm), at dersom det virkelig er det andet Things Mening at ville have Noget ud af dette Lovforslag, faae vi det nok at se igen, og saa maa vi komme til at staa paa det Standpunkt, at vi kunne sige til os selv, at ville de have et saa stort Fremskridt, som dette er, saa ville de give Afkald paa de 5 Aar og gaa ind f. Ex. paa 3 Aar. Som Sagen foreligger nu, siger jeg derfor, at jeg er enig i flere af de Bemærkninger, som ere fremkomne med Hensyn til disse Vædringsforslag, og navnlig hvad Vædringsforslaget Nr. 2 angaar, siger jeg, som det ganske rigtig blev udtalt af den ærede Ordfører, at Kommunalbestyrelserne skulle nok vide at gjøre det paa en fornuftig Maade, men jeg stemmer for Vædringsforslaget Nr. 5, fordi jeg tror, at det er rigtigt i og for sig, at vi komme ned til 3 Aar. Det vil ikke alene være til Gavn for de Fattige, tror jeg, men ogsaa til Gavn for Kommunerne, thi jeg tror, at naar vi række de Paagjældende en Haandsrækning, ville de gjøre desto mere for at holde sig selv oven Vandet. Jeg haaber ikke, at det skulde lægge Lovforslaget uoverstigelige Vanskeligheder i Veien. Det kan godt være, at Situationen er saaledes, at selv om vi følge Flertallet i Udvælget, vil Resultatet dog blive, at naar Sagen kommer til Landsstinget, faae vi Intet alligevel. Nu

vel, jeg vil dog haabe, at Vedtagelsen af Forslaget om 3 Aar ikke skal skabe uoverstigelige Hindringer, thi er der nogen Wille hos det andet Thing til at gjøre Noget, faae vi nok Sagen at se engang endnu. Derfor vil jeg for mit Bedkommende stemme for Vædringsforslaget om en Nedsættelse af 5 Aar til 3.

Berntsen: Jeg er dog ikke aldeles sikker paa, at den sidste ærede Taler har Ret i det Haab, han udtalte, at selv om man nu var med til at give Loven en Affattelse, der gjorde dens Vedtagelse i det andet Thing mindre sandsynlig, havde det ikke Videre at betyde, idet han ansaa det for temmelig afgjort, at Loven vilde komme tilbage hertil fra det andet Thing. Det er dette Haab, jeg ikke deler med det ærede Medlem, og jeg tror, at jeg har nogen Grund til at være lidt skeptisk i saa Henseende, thi saavidt mig bekjendt er det ikke ualmindeligt, at private Lovforslag, der komme fra dette Thing — og det foreliggende Forslag er jo i sin Oprindelse et privat Forslag — faae vi ikke mere at se, naar de ere vandrede op her ovenfor til det høie Landssting. En hel Mængde private Lovforslag, der ere vedtagne i dette Thing, ere jo blevne begravede under en eller anden Form i det andet Thing, og ikke vendte tilbage hertil, og jeg er bange for, at hvis Forslaget vedtages i den Stikkelse, som det ærede Medlem ønsker, faae vi det ikke mere at se. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at det kan være ønskeligt, at de 5 Aar blive satte ned til 3, og jeg kunde i og for sig være enig i adskillige af de Ønsker, der ere udtrykte i de Vædringer, som ere stillede af flere Medlemmer, men naar jeg ikke følger de Herrer, der have stillet Vædringer til dette Forslag, er det, fordi jeg ikke nu tør være med til yderligere at lægge denne Sag Hindringer i Veien. Jeg skal meget indstændig anbefale ærede Medlemmer at følge den ærede Ordfører (Meergaard) og det ærede Medlem fra Wro (Brockenhuus-Schack) i denne Sag. Jeg ser ikke rettere, end at kunne vi faae Loven selv i den Stikkelse, vilde det være et Fremskridt for Smaafolk her i Landet, og jeg siger: heller et lille Fremskridt end intet. Nu have vi slikt med denne Sag i 3 samfulde Aar (Berg: 20 Aar). Ja, det ærede Medlem kan maasse være mere ligegyldig for, om der kommer Noget ud af det eller ei, men jeg ønsker ikke, at Sagen skal blive lagt til Side. Jeg vil følge Ordføreren og det ærede Medlem fra Wro og bede ærede Medlemmer om at gjøre det Samme. Vi gjøre derved Sagen